

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 791/2007,

21. mai 2007,

millega kehtestatakse Assooride, Madeira, Kanaari saarte ning Prantsuse departemangude Guajaana ja Réunioni teatavate kalandustoodete turustamisel tekkivate lisakulude hüvituskava

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37 ja artikli 299 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühenduse äärepoolseimate piirkondade kalandussektoril on raskusi, eelkõige teatavate kalandustoodete turustamisega kaasnevate lisakulude tõttu, mis on tingitud asutamislepingu artikli 229 lõikes 2 osutatud ebasoodsatest eritingimustest ja mis tulenevad peamiselt toodete Euroopa mandriossa transportimisega seotud kuludest.
- (2) Selleks et säilitada teatavate kalandustoodete konkurentsivõimet võrreldes ühenduse muude piirkondade sarnaste

toodetega, kehtestas ühendus alates 1992. aastast meetmed selliste lisakulude hüvitamiseks kalandussektoris. Ajavahemikul 2003–2006 kohaldatavad meetmed on sätestatud nõukogu määruses (EÜ) nr 2328/2003. ⁽³⁾ Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele esitatud komisjoni aruande põhjal on vaja alates 2007. aastast jätkata meetmeid teatavate kalandustoodete turustamisel tekkivate lisakulude hüvitamiseks.

- (3) Arvestades erinevaid turustamistingimusi asjaomastes äärepoolseimates piirkondades, samuti saagikuse ja varude ning turunõudluse kõikumisi, peaks asjaomastele liikmesriikidele jääma võimalus määrata neile ettenähtud kogueraldise raames hüvituskõlblikud kalandustooted, maksimaalsed hüvitatavad kogused ja hüvitissummad.
- (4) Liikmesriikidel peaks olema õigus diferentseerida neile ettenähtud kogueraldise raames asjaomaste kalandustoodete loetelu ja kogused ning hüvitissumma. Samuti peaks neil olema õigus hüvituskavasid kohandada, kui seda nõuavad muutuvad tingimused.

- (5) Liikmesriigid peaksid määrama hüvitissumma tasemel, mis võimaldab teha äärepoolseimate piirkondade ebasoodsatest eritingimustest ja eelkõige Euroopa mandriossa toodete veoga seotud kuludest tulenevate lisakulude asjakohast tasaarvestust. Ülemääraste hüvitiste vältimiseks peaks summa olema proportsionaalne hüvitatavate lisakulude suurusega ega tohiks mingil juhul ületada 100 % Euroopa mandriossa vedamise ja muudest seonduvatest kuludest. Seepärast tuleks võtta arvesse ka muid lisakulude suurust mõjutavaid riikliku sekkumise viise.

⁽¹⁾ 24. aprillil 2007 esitatud arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ ELT C 93, 27.4.2007, lk 31.

⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2328/2003, millega kehtestatakse Assooride, Madeira, Kanaari saarte ning Prantsuse departemangude Guajaana ja Réunioni teatavate kalandussaaduste turustamisel nende piirkondade kaugusest tulenevate lisakulude hüvituskava (ELT L 345, 31.12.2003, lk 34).

(6) Määruse eesmärkide nõuetekohaseks saavutamiseks ja ühise kalanduspoliitikaga vastavuse tagamiseks peaks toetus piirduma vaid ühise kalanduspoliitika eeskirjade kohaselt püütud ning töödeldud kalandustoodetega.

(7) Hüvituskava tõhusaks ja korrektseks toimimiseks peaksid liikmesriigid tagama, et abisaajad oleksid majanduslikult elujõulised ning et rakendussüsteem võimaldaks kava nõuetekohast kohaldamist.

(8) Selleks et võimaldada asjakohast järelevalvet hüvituskava täitmise üle, peaksid asjaomased liikmesriigid esitama igal aastal aruande selle toimimise kohta.

(9) Selleks et teha otsus hüvituskava jätkamise kohta pärast 2013. aastat, peaks komisjon õigel ajal enne kava lõppu esitama sõltumatul hindamisel põhineva aruande Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele.

(10) Hüvituskava jaoks ette nähtud ühenduse kulud tuleks rahastada Euroopa Põllumajanduse Tagatistfondist otsese tsentraliseeritud halduse vormis vastavalt nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta) ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 2 punktile f.

(11) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽²⁾

(12) Otsese tsentraliseeritud finantshalduse rakendamiseks tuleks kohaldada komisjoni 21. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 2003/2006, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad kalandus- ja vesiviljelustoodete ühise turukorralduse kulude rahastamiseks Euroopa Põllumajanduse Tagatistfondist (EAGF), ⁽³⁾

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega kehtestatakse ajavahemikuks 2007–2013 kava lisakulude hüvitamiseks (edaspidi „hüvitis”), mis tekivad artiklis 3 nimetatud ettevõtjatel teatavate kalandustoodete turustamisel, mis on pärit järgmistest äärepoolseimatest piirkondadest ja mis tulenevad nende piirkondade ebasoodsatest eritingimustest:

— Assoorid,

— Madeira,

— Kanaari saared,

— Prantsuse Guajaana,

— Réunion.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse mõistet „kalandustooded” nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 104/2000 kalandus- ja akvakultuuritooteturu ühise korralduse kohta ⁽⁴⁾ artiklis 1 sätestatud tähenduses.

Artikkel 3

Ettevõtjad

1. Hüvitist makstakse järgmistele ettevõtjatele, kellel tekivad kalandustoodete turustamisel lisakulud:

a) tootjad;

b) artiklis 1 osutatud piirkondade sadamates registreeritud laevade omanikud või käitajad, kes tegutsevad nendes piirkondades, või selliste ettevõtjate ühendused, ning

c) töötlemis- ja turustamissektori ettevõtjad või selliste ettevõtjate ühendused, kellel tekivad asjaomaste saaduste turustamisel lisakulud.

2. Asjaomased liikmesriigid võtavad meetmeid, et tagada hüvitist saavate ettevõtjate majanduslik elujõulisus.

⁽¹⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 378/2007 (ELT L 95, 5.4.2007, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽³⁾ ELT L 379, 28.12.2006, lk 49.

⁽⁴⁾ EÜT L 17, 21.1.2000, lk 22. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1759/2006 (ELT L 335, 1.12.2006, lk 3).

Artikkel 4

Abikõlblikud kalandustooted

1. Iga asjaomane liikmesriik määrab oma artiklis 1 osutatud piirkondade jaoks kindlaks hüvituskõlblike kalandustoodete loetelu ning kogused. Kalandustoodete loetelu ja kogused võivad ühe liikmesriigi eri piirkondades olla erinevad.

2. Lõikes 1 osutatud loetelu ja koguste kindlaksmääramisel võtavad liikmesriigid arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, eelkõige vajadust tagada, et hüvitise tõttu ei suurene surve bioloogiliselt tundlikele kalavarudele, lisakulude suurusele ning tootmise ja turustamise kvalitatiivsetele ja kvantitatiivsetele aspektidele.

3. Kalandustooted, mille puhul hüvitist makstakse, peavad olema püütud ja töödeldud vastavalt ühise kalanduspoliitika eeskirjadele, mis käsitlevad järgmist:

a) kalavarude kaitse ja majandamine;

b) jälgitavus;

c) liigitamisstandardid.

4. Hüvitist ei maksta kalandustoodete eest, mis on:

a) püütud kolmandate riikide laevade poolt, välja arvatud ühenduse vetes Venezuela lipu all sõitvad kalalaevad;

b) püütud ühenduse kalalaevade poolt, mis ei ole registreeritud üheski artiklis 1 osutatud piirkonna sadamas;

c) imporditud kolmandatest riikidest;

d) saadud ebaseadusliku, teatamata jäetud või reguleerimata kalapüügi tulemusel.

Punkti b ei kohaldata juhul, kui käesolevas artiklis sätestatud eeskirjade kohaselt tarnitud toorainest ei piisa asjaomase ääre-poolseima piirkonna töötleva tööstuse olemasoleva võimsuse ärakasutamiseks.

Artikkel 5

Hüvitis

1. Iga asjaomane liikmesriik määrab oma artiklis 1 osutatud piirkondade jaoks hüvitissumma iga kalandustoote kohta, mis

on esitatud artikli 4 lõikes 1 osutatud loetelus. Hüvitise suurus võib eri piirkondades või ühe liikmesriigi piirkondades olla erinev.

2. Hüvitise puhul võetakse arvesse:

a) iga kalandustootega seotud lisakulusid, mis tulenevad asjaomase piirkonna ebasoodsatest eritingimustest, eelkõige Euroopa mandriosa vedamise kulused, ning

b) kõiki muid lisakulude suurust mõjutavaid riikliku sekkumise viise.

3. Lisakulud hüvitatakse proportsionaalselt lisakuludega, mida on kavas hüvitada. Lisakulude hüvitissumma suurust tuleb hüvituskavas nõuetekohaselt põhjendada. Siiski ei ületa hüvitis mingil juhul 100 % Euroopa mandriosas turustamiseks mõeldud kalandustoodete veokuludest ega muudest seonduvatest kuludest.

4. Iga-aastase hüvitise kogusumma ei ületa järgmist summat:

a) Assoorid ja Madeira: 4 283 992 eurot;

b) Kanaari saared: 5 844 076 eurot;

c) Prantsuse Guajaana ja Réunion: 4 868 700 eurot.

Artikkel 6

Kohandused

Muutuvate tingimuste arvessevõtmiseks võivad asjaomased liikmesriigid kohandada artikli 4 lõikes 1 osutatud abikõlblike kalandustoodete loetelu ja koguseid ning artikli 5 lõikes 1 osutatud hüvitise suurust, tingimusel et peetakse kinni artikli 5 lõikes 4 osutatud kogusummadest.

Artikkel 7

Hüvituskavade esitamine

1. Liikmesriigid esitavad 6. novembriks 2007 komisjonile artikli 4 lõikes 1 osutatud loetelu ja kogused ning artikli 5 lõikes 1 osutatud hüvitise suuruse (edaspidi koos „hüvituskava“).

2. Kui hüvituskava ei vasta käesolevas määruses kehtestatud nõuetele, palub komisjon liikmesriigil kahe kuu jooksul nimetatud kava vastavalt kohandada. Sel juhul esitab liikmesriik komisjonile kohandatud hüvituskava.

3. Kui komisjon ei esita kahe kuu jooksul pärast lõigetes 1 ja 2 osutatud hüvituskava kättesaamist vastuväiteid, loetakse hüvituskava heakskiidetuks.

4. Kui liikmesriik teeb muudatusi vastavalt artiklile 6, esitab ta komisjonile muudetud hüvituskava ning lõigetes 2 ja 3 sätestatud menetlust kohaldatakse *mutatis mutandis*. Muudetud kava loetakse komisjoni poolt vastuvõetuks, kui komisjon ei esita vastuväiteid nelja nädala jooksul pärast muudetud hüvituskava kättesaamist.

Artikkel 8

Aruandlus

1. Iga asjaomane liikmesriik koostab hüvitiste rakendamise aastaaruande ning esitab selle komisjonile iga aasta 30. juuniks.

2. 31. detsembriks 2011 esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele sõltumatul hindamisel põhineva aruande hüvitiste rakendamise kohta, lisades sellele vajaduse korral õigusaktide ettepanekud.

Artikkel 9

Finantssätted

1. Käesoleva määruse kohaselt tekkinud liikmesriikide kulusid käsitatakse määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 3 lõike 2 punktis f osutatud kuludena.

2. Lõike 1 rakendamiseks kohaldatakse määrust (EÜ) nr 2003/2006.

Artikkel 10

Kontroll

Liikmesriigid võtavad vastu asjakohased sätted, et tagada käesoleva määrusega kehtestatud nõuete täitmine ja tegevuse nõuetekohasus.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 21. mai 2007

Artikkel 11

Üksikasjalikud eeskirjad

Käesoleva määruse kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võib vastu võtta artikli 12 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 12

Komitee

1. Komisjoni abistab kalandustooteturu korralduskomitee.
2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud tähtjaks kehtestatakse üks kuu.

Artikkel 13

Üleminekumeetmed

1. Kui liikmesriigid on vastavalt määruse (EÜ) nr 2328/2003 artikli 8 lõikele 1 ja 2 esitanud komisjonile kohandamisaotluse, mille kohta ei ole 31. detsembriks 2006 otsust vastu võetud, kohaldatakse selle taotluse suhtes kõnealuse määruse artiklit 8.
2. Kulude suhtes, mis on liikmesriikidel tekkinud määruse (EÜ) nr 2328/2003 alusel ja millest on komisjonile teatatud pärast 15. oktoobrit 2006, kohaldatakse artikli 9 sätteid.

Artikkel 14

Jõustumine

Käeolev määrus jõustub selle Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

Nõukogu nimel

eesistuja

M. GLOS